

Kirjailija Veijo Baltzar kysyy, kuka antaa romaanille työtä, kun työtä ei muutenkaan ole saatavissa.

Kirjailija Baltzar ja ”romaanikasvatus”

”Antakaa meidän valita maailmankatsomuksemme”

— On aivan väärin, että maassamme jokin ryhmä kasvattaa romaaneja johonkin määrättyyn suuntaan, romaanien pitäisi itse valita oma maailmankatsomuksensa, sanoi kirjailija Veijo Baltzar puhuessaan keskiviikkolittana Jyväskylässä. — Nämä järjestöt on kai perustettu vain siksi, että romaaneista löydettäisiin uusia vikoja. Vikoja ne kylä ovat löytäneetkin. Jonkin hengellisen järjestön mielestä romaaneista ei ole mihinkään, koska he eivät tule kokouksiin. Toisaalta romaaneja taas syytetään harrastusten puutteesta ja siitä, etteivät he tee työtä. — Mutta kuka heille antaa työtä, kun sitä ei ole edes muillekaan, kysyi kirjailija Baltzar.

— Suomessa elää tällä hetkellä noin viisituhatta romaania ja suurin osa heistä on sairaita. Monellakaan heistä ei ole ruokaa kuin minimitarpeen tyydyttämiseksi, kirjailija Baltzar totesi. Talvellakin osa heistä asuu jopa pahviteltoissa, lapset kasvavat ilman koulutusta. Jos taas jokin perhe sattuu saamaan asunnon, kunta ostaa sen ja ajaa romaanit pois. Kunnan isännät eivät tarvitse romaaneja omaan kuntaansa.

Yhteiskunta on nyt ottanut kantaa romaanien ogelmaan, se on perustanut erilaisia yhdistyksiä ja tutkimusryhmiä, joille silloin tällöin lahjoitetaan rahaa. Puhuja korosti kuitenkin, että jälleen kerran yhteiskunta näyttää valinneen kalliimman tien.

— Meitä on tutkittu jo ainakin kuusikymmentä vuotta ja ainoa tulos on se, että romaanit on pantu kummalliseen valoon, puhuja sanoi. Tutkimuksissa on korostettu aivan vääriä myönteisiä ja aivan vääriä negatiivisia puolia. Pienet yhdistykset yrittävät kasvattaa pieniä romaaniryhmiä mielestään oikealla tavalla omaan suuntaansa.

15.11.68

Kesti summaaminen